

225

KONWENCJA (Nr 36)

dotycząca obowiązkowego ubezpieczenia na starość pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych, przyjęta w Genewie dnia 29 czerwca 1933 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 26 czerwca 1948 r. — Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 233).

Przekład

W Imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

B o l e s ł a w B i e r u t

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 29 czerwca 1933 r. została przyjęta w Genewie przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja (Nr 36) dotycząca obowiązkowo-

Au Nom de la République de Pologne

B o l e s ł a w B i e r u t

Président de la République de Pologne

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention (No 36) concernant l'assurance —
vieillesse obligatoire des salariés des entreprises agricoles a été adoptée à Genève le 29 juin 1933 par la Con-

wego ubezpieczenia na starość pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona oraz przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego poleciliśmy wycisnąć na Akcie niniejszym pieczęć Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 30 sierpnia 1948 r.

(—) *Bolesław Bierut*

Prezes Rady Ministrów:

L. S.

(—) *Józef Cyrankiewicz*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Zygmunt Modzelewski*

Przekład

KONWENCJA

dotycząca obowiązkowego ubezpieczenia na starość pracowników najemnych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych.

Konferencja Ogólna Międzynarodowej Organizacji Pracy Ligi Narodów, zwołana w Genewie przez Radę Administracyjną Międzynarodowego Biura Pracy i zgromadzona tam w dniu 8 czerwca 1933 r. na swej siedemnastej sesji,

postanowiwszy przyjąć pewne wnioski, dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek starości, która to kwestia zawarta jest w drugim punkcie porządku obrad sesji, i

postanowiwszy, że wnioski te mają być ujęte w formie projektu konwencji międzynarodowej,

przyjmuje w dniu 29 czerwca tysiąc dziewięćset trzydziestego trzeciego roku poniższy projekt konwencji do ratyfikacji przez Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, stosownie do postanowień części XIII Traktatu Wersalskiego i odpowiednich części innych Traktatów Pokoju:

Artykuł 1.

Każdy Członek Międzynarodowej Organizacji Pracy, który ratyfikuje niniejszą konwencję, zobowiązuje się do ustanowienia lub utrzymania obowiązkowego ubezpieczenia na wypadek starości na warunkach co najmniej równych przewidzianym w niniejszej konwencji.

Artykuł 2.

1. Obowiązkowe ubezpieczenie na wypadek starości będzie miało zastosowanie do robotników, pracowników umysłowych i uczniów, zatrudnionych w przedsiębiorstwach rolnych, oraz do osobistej służby domowej pracodawców rolnych.

2. Jednakże każdy Członek może przewidzieć w swym ustawodawstwie narodowym takie wyjątki, jakie uzna za konieczne, jeżeli chodzi o:

a) pracowników, których wynagrodzenie przekracza określoną granicę, a jeżeli chodzi o ustawodawstwa, które nie przewidują takiego ogólnego wy-

férence générale de l'Organisation internationale du Travail.

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons que la Convention susmentionnée est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi Nous avons fait apposer à ces Présentes le Sceau de la République.

Donné à Varsovie, la 30 août 1948.

(—) *Bolesław Bierut*

Président du Conseil des Ministres

L. S.

(—) *Józef Cyrankiewicz*

Ministre des Affaires Étrangères

(—) *Zygmunt Modzelewski*

- jątku — pracowników umysłowych, wykonywających zawód, uważany za wolny zawód,
- b) pracowników, nie otrzymujących wynagrodzenia w gotówce,
 - c) pracowników młodocianych poniżej określonego wieku i pracowników, którzy przy podjęciu po raz pierwszy pracy najemnej są za starzy do objęcia ich ubezpieczeniem,
 - d) chałupników, których warunki pracy nie mogą być zrównane z warunkami pracy pracowników najemnych,
 - e) członków rodziny pracodawcy,
 - f) pracowników, wykonywających zatrudnienia, które trwając w ogóle i z natury rzeczy przez krótkie okresy czasu nie pozwoliłyby zainteresowanemu na wypełnienie warunków do przyznania świadczeń, jak również osoby, które wykonywają pracę najemną dorywczo i dodatkowo,
 - g) pracowników niezdolnych do zarobkowania i osoby otrzymujące pensje inwalidzkie lub starcze,
 - h) emerytowanych funkcjonariuszy, wykonywających pracę najemną, oraz osoby korzystające z dochodu osobistego, jeżeli emerytura lub dochód osobisty jest co najmniej równy pensji, przewidzianej przez ustawodawstwo narodowe,
 - i) pracowników, którzy w czasie swych studiów udzielają lekcji lub są zatrudnieni za wynagrodzeniem w celu uzyskania przygotowania, pozwalającego im na wykonywanie zawodu, odpowiadającego tym studiom.

3. Poza tym mogą być wyłączone z obowiązkowego ubezpieczenia osoby, które na podstawie ustawy, zarządzenia lub specjalnego statutu mają lub będą miały w razie starości prawo do świadczeń co najmniej równych, ogólnie biorąc, świadczeniom, przewidzianym w niniejszej konwencji.

Artykuł 3.

Dla obowiązkowo ubezpieczonych, którzy w chwili wyjścia z ubezpieczenia nie osiągnęli wieku otwierającego im prawa do pensji, ustawodawstwo narodowe przewidzi, na warunkach w nim ustalonych, co najmniej jedną z następujących możliwości: dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia lub zachowanie praw w drodze re-

gularnego opłacania uznaniówek, chyba że prawa te są zachowane z urzędu albo, że w przypadku kobiety zamężnej dana jest jej mężowi, nie podlegającemu obowiązkowi ubezpieczenia, możliwość ubezpieczenia dobrowolnego i otwarcia ewentualnie w ten sposób prawa do pensji starczej lub wdowiej dla swej żony.

Artykuł 4.

Ubezpieczony będzie miał prawo do pensji starczej od ukończenia wieku, który ustalony będzie w ustawodawstwie narodowym i który w systemach ubezpieczenia pracowników najemnych nie może być wyższy niż ukończony 65 rok życia.

Artykuł 5.

Prawo do pensji będzie mogło być uzależnione od wypełnienia okresu wyczekiwania i opłacenia minimum składek tak od chwili wstąpienia do ubezpieczenia, jak i w czasie ustalonego okresu poprzedzającego bezpośrednio realizację ryzyka ubezpieczeniowego.

Artykuł 6.

1. Ubezpieczony, który przestanie podlegać obowiązkowi ubezpieczenia przed nabyciem prawa do świadczenia odpowiadającego wniesionym na jego rachunek składkom, będzie miał zachowane prawo do korzyści, wypływających z opłacania tych składek.

2. Jednakże ustawodawstwo narodowe będzie mogło ustalić wygaśnięcie tego prawa z upływem pewnego okresu, który będzie obliczony od chwili ustania obowiązku ubezpieczenia i który będzie bądź zmienny bądź stały:

- a) Termin zmienny nie może być krótszy od jednej trzeciej łącznego okresu składkowego, przebytego od chwili wstąpienia do ubezpieczenia, zmniejszonego o okresy, które nie dawały podstawy do składkowania,
- b) Termin stały nie powinien być w żadnym przypadku krótszy niż 18 miesięcy; prawo do świadczeń będzie mogło być uznane za wygasłe z upływem tego terminu, chyba że przed jego upływem opłacono ustalone przez ustawodawstwo narodowe minimum składek na rachunek ubezpieczeniowy na podstawie ubezpieczenia obowiązkowego lub dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia.

Artykuł 7.

1. Wysokość pensji będzie określona bądź w zależności, bądź niezależnie od czasu przebytego w ubezpieczeniu i wynosić będzie kwotę stałą lub pewien procent zarobku ubezpieczonego, albo też kwotę zmienną w zależności od wysokości opłaconych składek.

2. Pensja zmienna w zależności od czasu przebytego w ubezpieczeniu i której przyznanie uzależnione jest od wypełnienia okresu wyczekiwania powinna zawierać pewną kwotę stałą, niezależną od czasu ubezpieczenia; jeżeli przyznanie pensji nie jest zależne od przebycia okresu wyczekiwania, może być przewidziane gwarantowane minimum.

Jeżeli składki są stopniowane w zależności od zarobku, wówczas zarobek, od którego opłacono składki, powinien być wzięty w rachubę przy obliczaniu pensji bez względu na to, czy pensja ta jest zmienna lub nie w zależności od czasu ubezpieczenia.

Artykuł 8.

1. Prawo do świadczeń może być wykluczone lub zawieszane w całości lub w części w przypadku popełnienia przez zainteresowanego oszustwa w stosunku do instytucji ubezpieczeniowej.

2. Pensja może być zawieszona całkowicie lub częściowo:

- a) w czasie, gdy zainteresowany pozostaje w zatrudnieniu, podlegającym obowiązkowi ubezpieczenia,
- b) w czasie, gdy zainteresowany pozostaje całkowicie na utrzymaniu z funduszy publicznych,
- c) dopóki zainteresowany korzysta z innego świadczenia periodycznego w gotówce, wypłacanego na podstawie prawa o obowiązkowym ubezpieczeniu społecznym, z pensji lub z odszkodowania za wypadek w zatrudnieniu albo za chorobę zawodową.

Artykuł 9.

1. Ubezpieczeni i ich pracodawcy powinni ponosić opłaty na utworzenie funduszy ubezpieczenia.

2. Ustawodawstwo narodowe może zwolnić z opłacenia składek:

- a) uczniów i młodocianych pracowników poniżej określonego wieku,
- b) pracowników, którzy nie otrzymują wynagrodzenia w gotówce lub którzy otrzymują bardzo niskie wynagrodzenie,
- c) pracowników zatrudnionych przez pracodawcę, który opłaca składki w formie ryczału niezależnie od liczby zatrudnionych przez niego pracowników.

3. Opłacanie składek przez pracodawców może nie być przewidziane w ustawodawstwach o ubezpieczeniu narodowym, którego zakres przekracza krąg zatrudnionych w pracy najemnej.

4. Władze publiczne uczestniczyć będą w tworzeniu funduszy lub w świadczeniach ubezpieczenia, ustanowionego na korzyść pracowników najemnych w ogólności lub robotników.

5. Ustawodawstwa narodowe, które w chwili przyjęcia niniejszej konwencji nie przewidywały opłacania składek przez ubezpieczonych, mogą nadal utrzymać w mocy zwolnienie ich od obowiązku składkowania.

Artykuł 10.

1. Ubezpieczenie będzie wykonywane bądź przez instytucje, tworzone przez władze publiczne i które nie będą miały na celu żadnego zysku, bądź przez publiczne fundusze ubezpieczeniowe.

2. Jednakże ustawodawstwo narodowe może również powierzyć wykonywanie ubezpieczenia instytucjom, tworzonym z inicjatywy zainteresowanych lub ich grup i należycie uznanych przez władze publiczne.

3. Majątek instytucji i funduszy publicznych ubezpieczenia będzie administrowany oddzielnie od majątku publicznego.

4. Przedstawiciele ubezpieczonych będą brali udział w prowadzeniu instytucji ubezpieczeniowych na warunkach określonych przez ustawodawstwo narodowe, które może również ustanowić udział przedstawicieli pracodawców i władz publicznych.

5. Autonomiczne instytucje ubezpieczenia będą poddane kontroli finansowej i administracyjnej władz publicznych.

A r t y k u ł 11.

1. Ubezpieczonemu i członkom jego rodziny przyznane zostanie prawo odwołania się w przypadku sporu, dotyczącego świadczeń.

2. Spory te będą rozstrzygane przez sądy specjalne złożone z sędziów zawodowych lub niezawodowych, obeznanych szczególnie z celem ubezpieczenia i potrzebami ubezpieczonych i orzekających ewentualnie z udziałem asesorów, powołanych spośród ubezpieczonych i pracodawców.

3. W przypadku sporu, dotyczącego obowiązku ubezpieczenia lub wysokości składek, prawo odwołania się przyznane będzie pracownikowi i jego pracodawcy, jeżeli w tym ostatnim przypadku systemy ubezpieczenia przewidują opłacanie składek przez pracodawców.

A r t y k u ł 12.

1. Cudzoziemcy będą poddani obowiązkowi ubezpieczenia i opłacania składek na tych samych warunkach, co własni obywatele.

2. Cudzoziemcy i członkowie ich rodzin korzystać będą na tych samych warunkach, co i własni obywatele, ze świadczeń, wynikających ze składek opłaconych na ich rachunek.

3. Cudzoziemcy i członkowie ich rodzin, obywatele każdego z Członków związanych niniejszą konwencją i których ustawodawstwo przewiduje w konsekwencji udział finansowy Państwa w utworzeniu funduszków lub w świadczeniach ubezpieczenia stosownie do art. 9, korzystać będą poza tym z dodatków, podwyżek lub z części pensji wypłacanych z funduszków publicznych.

4. Jednakże ustawodawstwo narodowe może zastrzec dla własnych obywateli korzystanie z dodatków, podwyżek lub z części pensji, wypłacanych z funduszków publicznych i przyznawanych wyłącznie ubezpieczonym, którzy przekroczyli określony wiek w chwili wprowadzenia w życie ustawodawstwa o obowiązkowym ubezpieczeniu.

5. Przewidziane ewentualne ograniczenia z uwagi na zamieszkiwanie zagranicą będą stosowane do spensjonowanych i członków ich rodzin, obywateli każdego z Członków, związanych niniejszą konwencją i zamieszkałych na obszarze innego Członka, związanego niniejszą konwencją, tylko w rozmiarze przewidzianym w stosunku do obywateli Państwa, w którym pensja została nabyta. Jednakże dodatki, podwyżki lub części pensji, wypłacane z funduszków publicznych, mogą nie być udzielane.

A r t y k u ł 13.

1. Ubezpieczenie pracowników będzie regulowane prawem, stosowanym w miejscu ich pracy.

2. Od powyższej zasady będą mogły być przyjęte w drodze układu pomiędzy zainteresowanymi Członkami wyjątki w interesie zachowania ciągłości ubezpieczenia.

A r t y k u ł 14.

Każdy z Członków może poddać specjalnemu systemowi pracowników pogranicznych, którzy wykonywają pracę na jego terytorium, mieszkają jednak zagranicą.

A r t y k u ł 15.

W krajach, które w chwili pierwotnego wejścia w życie niniejszej konwencji nie mają ustawodawstwa o obowiązkowym ubezpieczeniu na wypadek starości, każdy istniejący w tej chwili system pensji bezskładkowych będzie uważany jako odpowiadający niniejszej konwencji, jeżeli zapewnia indywidualne prawo do pensji na warunkach, ustalonych poniżej w art. 16 do 22.

A r t y k u ł 16.

Pensja będzie przyznawana od ukończenia wieku, który będzie ustalony przez prawo narodowe, który jednakże nie może przekraczać ukończonych 65 lat.

A r t y k u ł 17.

Prawo do pensji będzie mogło być uzależnione od zamieszkiwania zgłaszającego roszczenie na obszarze Członka przez czas określony, poprzedzający bezpośrednio zgłoszenie wniosku o pensję. Okres ten, który będzie ustalony przez ustawodawstwo narodowe, nie będzie mógł przekraczać 10 lat.

A r t y k u ł 18.

1. Prawo do pensji będzie przyznane każdemu zgłaszającemu się, którego dochód roczny nie przekracza granicy, ustalonej przez ustawodawstwo narodowe, z należyty uwzględnieniem minimalnych kosztów utrzymania.

2. Przy szacowaniu dochodów zainteresowanego będą wyłączone dochody, które nie przekraczają wysokości, ustalonej przez ustawodawstwo narodowe.

A r t y k u ł 19.

Pensja będzie ustalona w wysokości, która dodana do dochodu innego niż wyłączony powinna być wystarczająca na pokrycie co najmniej podstawowych potrzeb spensjonowanego.

A r t y k u ł 20.

1. Każdemu ubiegającemu się będzie przyznane prawo odwołania się w przypadku sporu, dotyczącego przyznania pensji lub ustalenia jej wysokości.

2. Odwołanie będzie rozpatrywane przez inną władzę niż ta, która wydała decyzję w pierwszej instancji.

A r t y k u ł 21.

1. Cudzoziemcy, obywatele każdego z Członków, związanych niniejszą konwencją, będą mieli prawo do pensji na tych samych warunkach, co własni obywatele.

2. Jednakże ustawodawstwo narodowe może uzależnić przyznanie pensji cudzoziemcowi od warunku zamieszkiwania na terytorium Członka przez okres, który może przewyższać najwyżej o 5 lat okres, wymagany od obywateli danego Członka.

A r t y k u ł 22.

1. Prawo do pensji może być wykluczone lub zawieszona w całości lub w części, jeżeli zainteresowany:

a) został skazany na karę więzienia za zbrodnię lub przestępstwo,

- b) uzyskał lub usiłował uzyskać pensję w drodze wyłudzenia,
- c) wzbraniał się w sposób uporczywy zarabiać na swe życie pracą, dającą się pogodzić z jego siłami i zdolnościami.

2. Pensja może być zawieszona w całości lub w części w czasie, gdy zainteresowany pozostaje całkowicie na utrzymaniu z funduszków publicznych.

Artykuł 23.

Z zastrzeżeniem postanowień art. 12 ust. 5, niniejsza konwencja nie dotyczy zachowania prawa do pensji w przypadku zamieszkiwania zagranicą.

Artykuł 24.

Ratyfikacje urzędowe niniejszej konwencji w warunkach, przewidzianych w części XIII Traktatu Wersalskiego i w odpowiednich częściach innych Traktatów Pokoju, będą zakomunikowane Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów i będą przez niego zarejestrowane.

Artykuł 25.

Niniejsza konwencja obowiązywać będzie tylko Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy, których ratyfikacja zostanie zarejestrowana przez Sekretarza Generalnego.

Wejdzie ona w życie po upływie 12 miesięcy od daty zarejestrowania przez Sekretarza Generalnego jej ratyfikacji przez dwóch Członków. Następnie konwencja ta wejdzie w życie dla każdego Członka w 12 miesięcy od daty zarejestrowania jego ratyfikacji.

Artykuł 26.

Z chwilą, gdy ratyfikacje dwóch Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy zostaną zarejestrowane w Sekretariacie, Sekretarz Generalny Ligi Narodów poda ten fakt do wiadomości wszystkich Członków Międzynarodowej Organizacji Pracy. Zawiadomi on również Członków o zarejestrowaniu ratyfikacji, zakomunikowanych mu później przez wszystkich innych Członków Organizacji.

Artykuł 27.

Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, może po upływie okresu dziesięcioletniego od daty

pierwotnego wejścia jej w życie wypowiedzieć ją aktem, zakomunikowanym Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów i przez niego zarejestrowanym. Wypowiedzenie to nabiera mocy dopiero po upływie roku od daty zarejestrowania w Sekretariacie.

Każdy Członek, który ratyfikował niniejszą konwencję, a który w terminie rocznym po upływie okresu dziesięcioletniego, wymienionego w paragrafie poprzednim, nie uczyni użytku z możliwości wypowiedzenia, przewidzianego w niniejszym artykule, będzie związany na nowy okres dziesięcioletni, a następnie będzie mógł wypowiedzieć niniejszą konwencję z upływem każdego okresu dziesięcioletniego w warunkach przewidzianych w niniejszym artykule.

Artykuł 28.

Po upływie każdego okresu dziesięcioletniego, począwszy od wejścia w życie niniejszej konwencji, Rada Administracyjna Międzynarodowego Biura Pracy powinna złożyć Konferencji Ogólnej sprawozdanie o stosowaniu niniejszej konwencji i postanowi, czy należy umieścić na porządku obrad Konferencji sprawę całkowitej lub częściowej rewizji konwencji.

Artykuł 29.

W przypadku, gdyby Konferencja przyjęła nową konwencję, zmieniającą całkowicie lub częściowo niniejszą konwencję, i o ile nowa konwencja nie postanowi inaczej:

- a) ratyfikacja przez Członka nowej, zmienionej konwencji, pociągnęłaby z samego prawa, niezależnie od postanowień art. 17, natychmiastowe wypowiedzenie niniejszej konwencji z zastrzeżeniem, że nowa zmieniona konwencja weszła w życie,
- b) począwszy od daty wejścia w życie nowej, zmienionej konwencji, niniejsza konwencja przestała być otwarta do ratyfikacji Członków.

Niniejsza konwencja pozostałaby jednak w mocy, zarówno co do formy jak i treści, w stosunku do Członków, którzy ją ratyfikowali, a którzyby nie ratyfikowali nowej, zmienionej konwencji.

Artykuł 30.

Za tekst autentyczny niniejszej konwencji uznaje się obydwa jej brzmienia: francuskie i angielskie.

CONVENTION CONCERNANT L'ASSURANCE-VIEILLESSE OBLIGATOIRE DES SALARIÉS DES ENTREPRISES AGRICOLES.

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail de la Société des Nations,

Convoquée à Genève par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 8 juin 1933, en sa dix-septième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'assurance-vieillesse obligatoire, question qui est comprise dans le deuxième point à l'ordre du jour de la session, et

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'un projet de convention internationale,

adopte, ce vingt-neuvième jour de juin mil neuf cent trente-trois, le projet de convention ci-après, à ratifier par les Membres de l'Organisation internationale du Travail, conformément aux dispositions de la Partie XIII du Traité de Versailles et des Parties correspondantes des autres Traités de Paix:

Article 1.

Tout Membre de l'Organisation internationale du Travail qui ratifie la présente convention s'engage à instituer ou à maintenir une assurance-vieillesse obligatoire dans des conditions au moins équivalentes à celles prévues dans la présente convention.

Article 2.

1. L'assurance-vieillesse obligatoire s'appliquera aux ouvriers, employés et apprentis des entreprises agricoles, ainsi qu'aux domestiques au service personnel d'employeurs agricoles.

2. Toutefois, chaque Membre pourra prévoir dans sa législation nationale telles exceptions qu'il estimera nécessaires en ce qui concerne:

- a) les travailleurs dont la rémunération dépasse une limite déterminée et, dans les législations qui ne prévoient pas une telle exception générale, les employés exerçant des professions considérées d'habitude comme professions libérales;
- b) les travailleurs qui ne reçoivent pas de rémunération en espèces;
- c) les jeunes travailleurs au-dessous d'un âge déterminé et les travailleurs qui, devenant salariés pour la première fois, sont trop âgés pour entrer en assurance;
- d) les travailleurs à domicile dont les conditions de travail ne peuvent être assimilées à celles de l'ensemble des salariés;
- e) les membres de la famille de l'employeur;
- f) les travailleurs occupant des emplois qui étant, au total et de par leur nature, de courte durée ne permettraient pas aux intéressés de remplir les conditions d'attribution des prestations, ainsi que les personnes qui n'accomplissent des travaux salariés qu'à titre occasionnel ou accessoire;
- g) les travailleurs invalides et les titulaires d'une pension d'invalidité ou de vieillesse;
- h) les fonctionnaires retraités accomplissant un travail salarié et les personnes jouissant d'un revenu privé, lorsque la retraite ou le revenu privé est au moins égal à la pension de vieillesse prévue par la législation nationale;
- i) les travailleurs qui, pendant leurs études, donnent des leçons, ou sont occupés contre rémunération en vue d'acquérir une formation leur permettant d'exercer une profession correspondant auxdites études.

3. En outre, pourront être exemptées de l'obligation d'assurance les personnes qui, en vertu d'une loi, d'un règlement ou d'un statut spécial, ont ou auront droit, en cas de vieillesse, à des prestations au moins équivalentes dans l'ensemble à celles prévues dans la présente convention.

Article 3.

La législation nationale donnera, dans des conditions qu'elle déterminera, aux anciens assurés obligatoires n'ayant pas atteint l'âge d'ouverture du droit à pension, une au moins des facultés suivantes: continuation volontaire de l'assurance ou maintien des droits par le paiement régulier d'une taxe de reconduction, à moins que ces droits ne soient maintenus d'office ou que, dans le cas d'une femme mariée, la possibilité ne soit donnée au mari non assujéti à l'obligation d'assurance d'être admis dans l'assurance volontaire et d'ouvrir ainsi éventuellement droit à pension de vieillesse ou de veuve.

Article 4.

L'assuré aura droit à une pension de vieillesse, à un âge qui sera fixé par la législation nationale et qui, dans les régimes d'assurance des salariés, ne pourra dépasser soixante-cinq ans accomplis.

Article 5.

Le droit à pension pourra être subordonné à l'accomplissement d'un stage susceptible de comporter le versement d'un nombre minimum de cotisations aussi bien depuis l'entrée en assurance qu'au cours d'une période déterminée précédant immédiatement la réalisation du risque.

Article 6.

1. L'assuré qui cessera d'être assujéti à l'obligation d'assurance, sans avoir droit à une prestation constituant la contrepartie des cotisations portées à son compte, conservera le bénéfice de la validité de ces cotisations.

2. Toutefois, la législation nationale pourra mettre fin à la validité des cotisations à l'expiration d'un délai qui sera compté à partir de la cessation de l'obligation d'assurance et qui sera, soit variable, soit fixe:

- a) Le délai variable ne devra pas être inférieur au tiers de la totalité des périodes de cotisation accomplies depuis l'entrée en assurance, diminué des périodes qui n'ont pas donné lieu à cotisation,
- b) Le délai fixe ne devra, en aucun cas, être inférieur à dix-huit mois; les cotisations pourront être invalidées à l'expiration de ce délai, à moins qu'avant ladite expiration un minimum de cotisations, à fixer par la législation nationale, n'ait été porté au compte de l'assuré en vertu de l'assurance obligatoire ou de l'assurance facultative continuée.

Article 7.

1. Le montant de la pension sera déterminé soit en fonction, soit indépendamment du temps passé en assurance et consistera en une somme fixe ou en un pourcentage du salaire assuré ou en une somme variable avec le montant des cotisations versées.

2. La pension variable avec le temps passé en assurance et dont l'attribution est subordonnée à l'accomplissement d'un stage, devra, à défaut d'un minimum garanti, comporter une somme ou une partie fixe, indépendante du temps passé en assurance; lorsque l'attribution de la pension n'est pas subordonnée à l'accomplissement d'un stage, un minimum garanti pourra être prévu.

3. Lorsque les cotisations sont graduées avec le salaire, le salaire ayant donné lieu à cotisation devra être pris en considération pour le calcul de la pension servie, que celle-ci soit ou non variable avec le temps passé en assurance.

Article 8.

1. Le droit aux prestations pourra faire l'objet d'une déchéance ou d'une suspension totale ou partielle en cas de fraude commise par l'intéressé à l'égard de l'institution d'assurance.

2. La pension pourra être totalement ou partiellement suspendue:

- a) pendant que l'intéressé occupe un emploi assujetti à l'obligation d'assurance;
- b) pendant qu'il est entièrement à la charge des deniers publics;
- c) tant qu'il bénéficie d'une autre prestation périodique en espèces servie en vertu d'une loi sur l'assurance sociale obligatoire, les pensions ou la réparation des accidents du travail ou des maladies professionnelles.

Article 9.

1. Les assurés et leurs employeurs devront contribuer à la formation des ressources de l'assurance.

2. La législation nationale pourra exonérer de l'obligation de cotiser:

- a) les apprentis et les jeunes travailleurs au-dessous d'un âge déterminé;
- b) les travailleurs qui ne reçoivent pas de rémunération en espèces ou qui reçoivent de très bas salaires;
- c) les travailleurs au service d'un employeur qui verse les cotisations sous forme d'un forfait indépendant du nombre des travailleurs occupés par lui.

3. La cotisation des employeurs pourra ne pas être prévue dans les législations d'assurance nationale dont le champ d'application dépasse le cadre du salariat.

4. Les pouvoirs publics participeront à la formation des ressources ou des prestations de l'assurance instituée au bénéfice des salariés en général ou des ouvriers.

5. Les législations nationales qui, lors de l'adoption de la présente convention, ne prévoient pas de cotisations des assurés, pourront continuer à exonérer les assurés de l'obligation de cotiser.

Article 10.

1. L'assurance sera gérée soit par des institutions créées par les pouvoirs publics et qui ne poursuivront aucun but lucratif, soit par des fonds publics d'assurance.

2. Toutefois, la législation nationale pourra également confier la gestion de l'assurance à des institutions créées par l'initiative des intéressés ou de leurs groupements et dûment reconnues par les pouvoirs publics.

3. Le patrimoine des institutions et des fonds publics d'assurance sera géré séparément des deniers publics.

4. Les représentants des assurés participeront à la gestion des institutions d'assurance dans les conditions déterminées par la législation nationale, qui pourra également statuer sur la participation des représentants des employeurs et des pouvoirs publics.

5. Les institutions d'assurance autonomes seront placées sous le contrôle financier et administratif des pouvoirs publics.

Article 11.

1. Un droit de recours sera reconnu à l'assuré ou à ses ayants cause en cas de litige au sujet des prestations.

2. Ces litiges seront du ressort de juridictions spéciales comprenant des juges, de carrière ou non, particulièrement au courant du but de l'assurance et des besoins des assurés, ou siégeant avec le concours d'assesseurs pris dans les milieux des assurés et des employeurs.

3. En cas de litige concernant l'assujettissement à l'assurance ou le montant des cotisations, un droit de recours sera reconnu au salarié et, dans les régimes comportant une cotisation patronale, à son employeur.

Article 12.

1. Les salariés étrangers seront assujettis à l'obligation d'assurance et au paiement des cotisations dans les mêmes conditions que les nationaux.

2. Les assurés étrangers et leurs ayants droit bénéficieront, dans les mêmes conditions que les nationaux, des prestations résultant des cotisations portées à leur compte.

3. Les assurés étrangers et leurs ayants droit ressortissants de tout Membre lié par la présente convention et dont la législation comporte, en conséquence, une participation financière de l'Etat à la formation des ressources ou des prestations de l'assurance, conformément à l'article 9, bénéficieront, en outre, des subsides, majorations ou fractions de pensions payables sur les fonds publics.

4. Toutefois, la législation nationale pourra réserver aux nationaux le bénéfice des subsides, majorations ou fractions de pensions, payables sur les fonds publics et attribuables exclusivement aux assurés ayant dépassé un certain âge au moment de la mise en vigueur de la législation d'assurance obligatoire.

5. Les restrictions éventuellement prévues en cas de résidence à l'étranger ne s'appliqueront aux pensionnés et à leurs ayants droit ressortissants de tout Membre lié par la présente convention et résidant sur le territoire de l'un quelconque des Membres liés par ladite convention, que dans la mesure applicable aux nationaux de l'Etat dans lequel la pension a été acquise. Toutefois, les subsides, majorations ou fractions de pensions payables sur les fonds publics pourront ne pas être versés.

Article 13.

1. L'assurance des salariés sera régie par la loi applicable au lieu de travail du salarié.

2. Cette règle pourra, dans l'intérêt de la continuité de l'assurance, subir des exceptions, par accord entre les Membres intéressés.

Article 14.

Tout Membre pourra soumettre à un régime spécial les travailleurs frontaliers qui ont leur lieu de travail sur son territoire et leur lieu de résidence à l'étranger.

Article 15.

Dans les pays qui n'ont pas de législation d'assurance-vieillesse obligatoire lors de l'entrée en vigueur initiale de la présente convention, tout système alors existant de pensions non contributives sera considéré comme satisfaisant à la présente convention, s'il garantit un droit individuel à pension, dans les conditions définies dans les articles 16 à 22 ci-après.

Article 16.

La pension sera attribuée à un âge qui sera fixé par la législation nationale, mais qui ne pourra dépasser soixante-cinq ans accomplis.

Article 17.

Le droit à pension pourra être subordonné à la résidence du requérant sur le territoire du Membre pendant une période précédant immédiatement la demande de pension. Cette période, qui sera fixée par la législation nationale, ne pourra dépasser dix ans.

Article 18.

1. Le droit à pension sera reconnu à tout requérant dont les ressources annuelles n'excèdent pas une limite que fixera la législation nationale, en tenant dûment compte du coût minimum de la vie.

2. Pour l'évaluation des ressources de l'intéressé, seront considérées comme immunisées les ressources qui ne dépassent pas un montant que fixera la législation nationale.

Article 19.

Le taux de la pension sera fixé à un montant qui, ajouté aux ressources autres que les ressources immunisées, devra être suffisant pour couvrir au moins les besoins essentiels du pensionné.

Article 20.

1. Un droit de recours sera reconnu à tout requérant en cas de litige au sujet de l'attribution de la pension ou de la fixation de son montant.

2. Le recours sera du ressort d'une autorité autre que celle qui aura statué en premier lieu.

Article 21.

1. Les étrangers ressortissants de tout Membre lié par la présente convention auront droit à pension dans les mêmes conditions que les nationaux.

2. Toutefois, la législation nationale pourra subordonner l'attribution de la pension à un étranger à l'accomplissement, sur le territoire du Membre, d'une période de résidence pouvant dépasser de cinq ans au plus la période de résidence imposée aux ressortissants dudit Membre.

Article 22.

1. Le droit à pension pourra faire l'objet d'une déchéance ou d'une suspension totale ou partielle si l'intéressé:

- a) a subi une condamnation à prison pour crime ou délit;
- b) a obtenu ou tenté d'obtenir une pension par fraude;
- c) s'est refusé d'une manière persistante à gagner sa vie par un travail compatible avec ses forces et ses aptitudes.

2. La pension pourra être totalement ou partiellement suspendue pendant que l'intéressé est entièrement à la charge des fonds publics.

Article 23.

Sous réserve des dispositions de l'article 12, alinéa 5, la présente convention ne vise pas le maintien du droit à pension en cas de résidence à l'étranger.

Article 24.

Les ratifications officielles de la présente convention dans les conditions prévues à la Partie XIII du Traité de Versailles et aux Parties correspondantes des autres Traités de Paix seront communiquées au Secrétaire général de la Société des Nations et par lui enregistrées.

Article 25.

La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée au Secrétariat.

Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Secrétaire général.

Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 26.

Aussitôt que les ratifications de deux Membres de l'Organisation internationale du Travail auront été enregistrées au Secrétariat, le Secrétaire général de la Société des Nations notifiera ce fait à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail. Il leur notifiera également l'enregistrement des ratifications qui lui seront ultérieurement communiquées par tous autres Membres de l'Organisation.

Article 27.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistré au Secrétariat.

Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années, et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 28.

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 29.

Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant revision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

- a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant revision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 27 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant revision soit entrée en vigueur;

- b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant revision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant revision.

Article 30.

Les textes français et anglais de la présente convention feront foi l'un et l'autre.

CONVENTION CONCERNING COMPULSORY OLD-AGE INSURANCE FOR PERSONS EMPLOYED IN AGRICULTURAL UNDERTAKINGS.

The General Conference of the International Labour Organisation of the League of Nations,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Seventeenth Session on 8 June 1933, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to compulsory old-age insurance, which is included in the second item on the Agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Draft International Convention,

adopts, this twenty-ninth day of June of the year one thousand nine hundred and thirty-three, the following Draft Convention for ratification by the Members of the International Labour Organisation, in accordance with the provisions of Part XIII of the Treaty of Versailles and of the corresponding Parts of the other Treaties of Peace:

Article 1.

Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to set up or maintain a scheme of compulsory old-age insurance which shall be based on provisions at least equivalent to those contained in this Convention.

Article 2.

1. The compulsory old-age insurance scheme shall apply to manual and nonmanual workers, including apprentices, employed in agricultural undertakings, and to domestic servants employed in the households of agricultural employers:

2. Provided that any Member may in its national laws or regulations make such exceptions as it deems necessary in respect of

- (a) workers whose remuneration exceeds a prescribed amount and, where national laws or regulations do not make this exception general in its application, any non-manual workers engaged in occupations which are ordinarily considered as liberal professions;
- (b) workers who are not paid a money wage;
- (c) young workers under a prescribed age and workers too old to become insured when they first enter employment;

- (d) outworkers whose conditions of work are not of a like nature to those of ordinary wage earners;

- (e) members of the employer's family;

- (f) workers whose employment is of such a nature that, its total duration being necessarily short, they cannot qualify for benefit, and persons engaged solely in occasional or subsidiary employment;

- (g) invalid workers and workers in receipt of an invalidity or old-age pension;

- (h) retired public officials employed for remuneration and persons possessing a private income, where the retirement pension or private income is at least equal to the old-age pension provided by national laws or regulations;

- (i) workers who, during their studies, give lessons or work for remuneration in preparation for an occupation corresponding to such studies.

3. Provided also that there may be exempted from liability to insurance persons who, by virtue of any law, regulations or special scheme, are or will become entitled to old-age benefits at least equivalent on the whole to those provided for in this Convention.

Article 3.

National laws or regulations shall, under conditions to be determined by them, either entitle persons formerly compulsorily insured who have not attained the pensionable age to continue their insurance voluntarily or entitle such persons to maintain their rights by the periodical payment of a fee for the purpose, unless the said rights are automatically maintained or, in the case of married women, the husband, if not liable to compulsory insurance, is permitted to insure voluntarily and thereby to qualify his wife for an old-age or widow's pension.

Article 4.

An insured person shall be entitled to an old-age pension at an age which shall be determined by national laws or regulations but which, in the case of insurance schemes for employed persons, shall not exceed sixty-five.

Article 5.

The right to a pension may be made conditional upon the completion of a qualifying period, which may

involve the payment of a minimum number of contributions since entry into insurance and during a prescribed period immediately preceding the happening of the event insured against.

Article 6.

1. An insured person who ceases to be liable to insurance without being entitled to a benefit representing a return for the contributions credited to this account shall retain his rights in respect of these contributions:

2. Provided that national laws or regulations may terminate rights in respect of contributions on the expiry of a term which shall be reckoned from the date when the insured person so ceased to be liable to insurance and which shall be either variable or fixed: —

- (a) where the term is variable, it shall not be less than one - third (less the periods for which contributions have not been credited) of the total of the periods for which contributions have been credited since entry into insurance.
- (b) where the term is fixed, it shall in no case be less than eighteen months and rights in respect of contributions may be terminated on the expiry of the term unless, in the course thereof, a minimum number of contributions prescribed by national laws or regulations has been credited to the account of the insured person in virtue of either compulsory or voluntarily continued insurance.

Article 7.

1. The pension shall, whether or not dependent on the time spent in insurance, be a fixed sum or a percentage of the remuneration taken into account for insurance purposes or vary with the amount of the contributions paid.

2. Where the pension varies with the time spent in insurance and its award is made conditional upon the completion by the insured person of a qualifying period, the pension shall, unless a minimum rate is guaranteed, include a fixed sum or fixed portion not dependent on the time spent in insurance; where the pension is awarded without any condition as to the completion of a qualifying period, provision may be made for a guaranteed minimum rate of pension.

3. Where contributions are graduated according to remuneration, the remuneration taken into account for this purpose shall also be taken into account for the purpose of computing the pension, whether or not the pension varies with the time spent in insurance.

Article 8.

1. The right to benefits may be forfeited or suspended in whole or in part if the person concerned has acted fraudulently towards the insurance institution.

2. The pension may be suspended in whole or in part while the person concerned

- (a) is in employment involving compulsory insurance;
- (b) is entirely maintained at the public expense; or
- (c) is in receipt of another periodical cash benefit payable by virtue of any law or regulations concerning compulsory social insurance, pensions or workmen's compensation for accidents or occupational diseases.

Article 9.

1. The insured persons and their employers shall contribute to the financial resources of the insurance scheme.

2. National laws or regulations may exempt from liability to pay contributions

- (a) apprentices and young workers under a prescribed age;
- (b) workers who are not paid a money wage or whose wages are very low;
- (c) workers in the service of an employer who pays contributions assessed on a basis which is not dependent on the number of workers employed.

3. Contributions from employers may be dispensed with under laws or regulations concerning schemes of national insurance not restricted in scope to employed persons.

4. The public authorities shall contribute to the financial resources or to the benefits of insurance schemes covering employed persons in general or manual workers.

5. National laws or regulations which, at the time of the adoption of this Convention, do not require contributions from insured persons may continue not to require such contributions.

Article 10.

1. The insurance scheme shall be administered by institutions founded by the public authorities and not conducted with a view to profit, or by State insurance funds:

2. Provided that national laws or regulations may also entrust its administration to institutions founded on the initiative of the parties concerned or of their organisations and duly approved by the public authorities.

3. The funds of insurance institutions and State insurance funds shall be administered separately from the public funds.

4. Representatives of the insured persons shall participate in the management of insurance institutions under conditions to be determined by national laws or regulations, which may likewise decide as to the participation of representatives of employers and of the public authorities.

5. Self-governing insurance institutions shall be under the administrative and financial supervision of the public authorities.

Article 11.

1. The insured person or his legal representatives shall have a right of appeal in any dispute concerning benefits.

2. Such disputes shall be referred to special tribunals which shall include judges, whether professional or not, who are specially cognisant of the purposes of insurance and the needs of insured persons or are assisted by assessors chosen as representative of insured persons and employers respectively.

3. In any dispute concerning liability to insurance or the rate of contribution, the employed person and, in the case of schemes providing for an employers' contribution, his employer shall have a right of appeal.

Article 12.

1. Foreign employed persons shall be liable to insurance and to the payment of contributions under the same conditions as nationals.

2. Foreign insured persons and their dependants shall be entitled under the same conditions as nationals to the benefits derived from the contributions credited to their account.

3. Foreign insured persons and their dependants shall, if nationals of a Member which is bound by this Convention and the laws or regulations of which therefore provide for a State subsidy towards the financial resources or benefits of the insurance scheme in conformity with Article 9, also be entitled to any subsidy or supplement to or fraction of a pension which is payable out of public funds:

4. Provided that national laws or regulations may restrict to nationals the right to any subsidy or supplement to or fraction of a pension which is payable out of public funds and granted solely to insured persons who have exceeded a prescribed age at the date when the laws or regulations providing for compulsory insurance come into force.

5. Any restrictions which may apply in the event of residence abroad shall only apply to pensioners and their dependants who are nationals of any Member bound by this Convention and reside in the territory of any Member bound thereby to the extent to which they apply to nationals of the country in which the pension has been acquired: Provided that any subsidy or supplement to or fraction of a pension which is payable out of public funds may be withheld.

Article 13.

1. The insurance of employed persons shall be governed by the law applicable at their place of employment.

2. In the interest of continuity of insurance, exceptions may be made to this rule by agreement between the Members concerned.

Article 14.

Any Member may prescribe special provisions for frontier workers whose place of employment is in its territory and whose place of residence is abroad.

Article 15.

In countries which, at the time when this Convention first comes into force, have no laws or regulations providing for compulsory old-age insurance, an existing non-contributory pension scheme which guarantees an individual right to a pension under the conditions defined in Articles 16 to 22 hereinafter shall be deemed to satisfy the requirements of this Convention.

Article 16.

Pensions shall be awarded at an age which shall be determined by national laws or regulations but which shall not exceed sixty-five.

Article 17.

The right to a pension may be made conditional upon the claimant's having been resident in the terri-

tory of the Member for a period immediately preceding the making of the claim. This period shall be determined by national laws or regulations but shall not exceed ten years.

Article 18.

1. A claimant shall be entitled to a pension if the annual value of his means does not exceed a limit which shall be fixed by national laws or regulations with due regard to the minimum cost of living.

2. Means up to a level which shall be determined by national laws or regulations shall be exempted for the purpose of the assessment of means.

Article 19.

The rate of pension shall be an amount which, together with any means of the claimant in excess of the means exempted, is at least sufficient to cover the essential needs of the pensioner.

Article 20.

1. A claimant shall have a right of appeal in any dispute concerning the award of a pension or the rate thereof.

2. The appeal shall lie to an authority other than the authority which gave the decision in the first instance.

Article 21.

1. Foreigners who are nationals of a Member bound by this Convention shall be entitled to pensions under the same conditions as nationals:

2. Provided that national laws or regulations may make the award of a pension to foreigners conditional upon their having been resident in the territory of the Member for a period which shall not exceed by more than five years the period of residence prescribed for nationals.

Article 22.

1. The right to a pension may be forfeited or suspended in whole or in part if the person concerned

(a) has been sentenced to imprisonment for a criminal offence;

(b) has obtained or attempted to obtain a pension by fraud; or

(c) has persistently refused to earn his living by work compatible with his strength and capacity;

2. The pension may be suspended in whole or in part while the person concerned is entirely maintained at the public expense.

Article 23.

Subject to the provisions of paragraph 5 of Article 12, this Convention does not refer to the maintenance of pension rights in the event of residence abroad.

Article 24.

The formal ratifications of this Convention under the conditions set forth in Part XIII of the Treaty of

Versailles and in the corresponding Parts of the other Treaties of Peace shall be communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration.

Article 25.

This Convention shall be binding only upon those Members whose ratifications have been registered with the Secretariat.

It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretary-General.

Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 26.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered with the Secretariat, the Secretary-General of the League of Nations shall so notify all the Members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 27.

A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Secretary-General of the League of Nations for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered with the Secretariat.

Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expi-

ration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 28.

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the Agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 29.

Should the Conference adopt a new Convention revising the Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 27 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 30.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.